

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Theophilvs Conf. 10. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

coramori cupidus Romam advolavit. Sed præver-
tunt Neronis crudelitas, qui spem tantam in Paulo
petrus decollavit. Galliam ergo cum jussu Clemen-
tis Pont. adisset, annos numerans X. supra centum,
vincula primò tulit, tum verbera; utraque Christia-
nâ fortitudine. Exinde ferreo, cui flammæ subjectæ
erant, lectulo incubuit, sed suaviora numquam som-
nia de cælo, quam tunc vidit. Ita semiustulatus fe-
ris objectus est, sed has etiam virtus demulsit. Ite-
rum in flammâ missus, aurum exivit. Pòst in cru-
cem actus, cruce scilicet gravius habuit deponi è
cruce. Ad extremum cum sacrificantem in carcere
CHRISTVS spectabilis animasset, non minùs mortis
D. Pauli, quam vitæ æmulus, gladio occubuit. Il-
lud memoratu dignum, quod abscissum caput inter
Angelorum accinentium comitatus, suis ipse manibus
passus bis mille ad destinatum tumulum porta-
verit, novo miraculo & funus idem & funeris du-
ctor, Ex Hilduino & opere Marian. Canis.

*Crucifixum intueamur, ut à peccato sanemur:
quomodo qui intuebantur serpentem anem in deser-
to, non peribant morsibus serpentum: sic qui intuen-
tur fide Christi mortem, sanantur à morsibus pec-
catorum.* S. August. in Ioan.

S. THEOPHILVS CONF. 10. Octobris.

HVC oculos & filii & parentes! Speculum
commune utrisque hodie THEOPHILVS
est. Trimulum & sacris undis ablutum parentes
sui ad Stephanum Eremitam incolam abduxerunt,
peccibus Deo jam-tum initiandum. Nimirum ad-
huc pueritiâ immaturam cælo credemus? Ter-
tio decimo ætatis anno necdum exacto, sub Ste-
phanâ

phani vultu feliciter THEOPHILVM Angelus bonus fallens ad mundi contemptum illis verbis pellexit: *Tolle crucem tuam, & sequere me.* Et hodie ad eundem invitare hominem homini non licebit non licebit Angelum æmulari? Tam non ignavus THEOPHILVS, etiam inconsultis parentibus, ad Stephanum, inde ad monachos abiit. Atqui nostro avo (ô tempora!) facinus est culeo dignum, parentes tam piæ fallere, & facere quod laudata toties olim antiquitas, quod ipse puer CHRISTVS fecit. Huc itaque, eia! irerum oculos, hoc in speculo (THEOPHILEO nostro) maculas vestras & filii & parentes corrigite. Cotrexere certè THEOPHILII parentes, & rectius sapere edocti, quo mundum fugienti alas adderent, ipsi cœnobium filio struxerunt; factumque hoc cælum probavit, cum suâ voce filium illuc evocavit. Inde vi extastus, multaque sub sacrarum imaginum hoste Leone passus, sed ad extremum dimissus, nil magis doluit, quàm ereptam sibi, quâ manu jam jam prehenderat, martyrii palmam: quamquam neque hanc illi negasse Superos existimo. Magnam enim longumque oppidò martyrium est, mundo mori. *Ex Menais.*

Reduc ad animum prosperitates temporum, multitudinem hominum, dignitatum pompas, divitiarum abundantiam. Attende hæc omnia, ubi vel quid facta sunt: & ex hoc pensa, quòd nulla sunt. & quia qui ista diligit, somnium vigilans videt. S. Greg. l. 7. Regist.

S. IOANNES CONF. 10. Octobris.

IOANNIS inter literas etiamnum in Academia Oxoniensi agentis animum si inspexisses, complura musarum, sed multò magis virtutum distul-